

Sygn. akt WO 2/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Błuś (przewodniczący)

SSN Marian Buliński

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

w sprawie A. K. skazanego z art. 304 § 3 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 5 kwietnia 2016 r., wniosku prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu [...] Okręgu Wojskowego w W. z dnia 5 kwietnia 1982 r., sygn. akt SoW [...],

1. wznowia postępowanie w sprawie A. K. zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu [...] Okręgu Wojskowego w W. z dnia 5 kwietnia 1982 r.,

2. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. umarza postępowanie w sprawie,

3. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem Sądu [...] Okręgu Wojskowego w W. z dnia 5 kwietnia 1982 r. (sygn.. akt SoW [...]) A. K. został skazany za przestępstwo z art. 304 § 3 k.k. z 1969 r. polegające na tym, że „w dniu 17 lutego 1982 r. w L., woj. [...] działając w celu trwałego uchylania się od służby w zmilitaryzowanej K. [...]

w T., bez wymaganego zezwolenia przekroczył granicę państwową z PRL do CSRS, z zamiarem przedostania się do Austrii”.

Za tak opisane i zakwalifikowane przestępstwo na podstawie art. 304 § 3 w zw. z § 2 k.k. z 1969 r. przy zastosowaniu art. 4 ust. 1 i 4 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o postępowaniach szczególnych w sprawach o przestępstwa i wykroczenia w czasie obowiązywania stanu wojennego (Dz.U. Nr 29, poz. 156) wymierzono mu kary: trzech lat pozbawienia wolności oraz pozbawienia praw publicznych na okres roku.

W dniu 9 marca 2016 r. do Izby Wojskowej Sądu Najwyższego wpłynął wniosek prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej o wznowienie postępowania zakończonego opisanym wyrokiem. Wniosek ten, oparty na podstawie wskazanej w art. 540 § 2 k.p.k., zawiera żądanie wznowienia postępowania w tej sprawie, uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

W uzasadnieniu wniosku skarżący podniósł, że do jego złożenia uprawnia treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 16 marca 2011 r. (sygn. K 35/08), który orzekł o niezgodności m.in. z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej dekretu, na podstawie którego zostało wydane skarżone orzeczenie, co powoduje, iż wznowienie postępowania jest obligatoryjne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analiza treści wniosku o wznowienie postępowania w rozpoznawanej sprawie, przez pryzmat treści zaskarżonego wyroku, wskazuje, że mimo iż podstawa skazania A. K. nie była objęta przywoływanym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego (na ten temat szerzej w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2015 r., WO 8/15, niepubl.), to jednak podstawą wymiaru kar orzeczonych wobec niego - co podkreślono w uzasadnieniu wyroku - były przepisy dekretu uznanego za niezgodny z Konstytucją. Tak więc podstawa prawna wniosku o wznowienie postępowania karnego została wskazana właściwie. Tym samym zaistniały w sprawie okoliczności pozwalające na uznanie, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane na podstawie niekonstytucyjnych przepisów, co obliguje

Sąd Najwyższy do wznowienia postępowania, uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania karnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., a to wobec zaaprobowania poglądu wyrażonego w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2013 r., III KO 83/12 (OSNKW z 2013 r., Nr 6, poz.3).

aw